

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia czerwca 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 29/I/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P. z siedzibą w P. przedstawione we wniosku z dnia 25 maja 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 31 maja 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach – jest prawidłowe.*

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
bpi@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

P. z siedzibą w P. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 25 maja 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dnia 31 maja 2016 r. o *wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (...)*”.

W dniu 14 kwietnia 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach jest zobligowany do wyliczania i terminowego regulowania opłaty zapasowej od produkcji i/lub przywozu paliw realizowanej od 1 stycznia 2015 r. W zakresie prowadzonej przez siebie działalności, Wnioskodawca dokonuje między innymi przywozu do Polski produktu naftowego jakim jest frakcja propanowo – propylenowa o kodzie CN 2711 14 00 właściwym dla gazu płynnego LPG według rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (dalej także: „rozporządzenie w sprawie wykazu surowców”).

Pomimo zaklasyfikowania frakcji pp w rozporządzeniu w sprawie wykazu surowców jako paliwa (gazu płynnego LPG) ze względu na posiadany przez ten produkt kod CN, Wnioskodawca stwierdza, że frakcja pp nie jest gazem płynnym LPG będącym paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach, lecz surowcem, który ze względu na posiadane właściwości fizykochemiczne (dominującą zawartość propylenu), jest wykorzystywany do produkcji petrochemicznej Wnioskodawcy, do produkcji półproduktów wykorzystywanych w dalszym łańcuchu produkcyjnym w przemyśle

petrochemicznym i chemicznym (np. tworzywa sztuczne jako produkty finalne). W związku z powyższym frakcja pp nie jest ani samoistnym paliwem ani nie jest przeznaczona do produkcji paliw w rozumieniu ustawy o zapasach i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Jako załącznik Wnioskodawca przedkłada kartę charakterystyki przywożonej frakcji pp opisującej ten produkt oraz jego przeznaczenie rynkowe. Jako załącznik nr 2 do przedmiotowego wniosku Wnioskodawca przedkłada przykładowy certyfikat jakości dla frakcji pp wystawiony na rzecz Wnioskodawcy przez jego producenta.

Mając na uwadze właściwości fizyko-chemiczne frakcji pp oraz jej przeznaczenie do celów innych niż użycie jako samoistne paliwo lub produkcja paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że frakcja propanowo – propylenowa (kod CN 2711 14 00) nie jest paliwem (gazem płynnym LPG), więc jej przywóz do Polski nie będzie rodzić obowiązku zapłaty przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f – n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 2 lit f – n wynika natomiast, iż paliwami są gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowym ciężkie oleje opałowe – określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) Z art. 2 pkt 2 lit f ustawy o zapasach – w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 – wynika, iż gaz płynny (LPG) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₃H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen.

Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

Z treści powyższych przepisów wynika wprost, że gazem płynnym LPG objętym obowiązkiem płacenia opłaty zapasowej będzie tylko taki produkt naftowy, który posiada kod CN paliwa wymienionego w rozporządzeniu w sprawie wykazu surowców oraz równocześnie mieści się w zakresie posiadanych parametrów fizykochemicznych w definicji tego paliwa zawartej w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Wnioskodawca stwierdza, że frakcja pp nie spełnia kryteriów definicji dla LPG z rozporządzenia 1099/2008 gdyż:

- a) zawiera minimum 70% propylenu (C_2H_6), który jest węglowodorem nienasyconym (alken), co wyklucza jej sklasyfikowanie jako mieszaniny zawierającej lekkie węglowodory parafinowe, składającej się głównie z propanu (C_3H_8) i butanu (C_4H_{10}) lub mieszaniny tych związków. Propylen (C_3H_6) nie jest węglowodorem parafinowym, gdyż jest to węglowodór nienasycony (alken) natomiast zgodnie z klasyfikacją za węglowodory parafinowe uznaje się węglowodory nasycone,
- b) głównym składnikiem o zawartości powyżej 70 % m/m jest propylen (C_3H_6), natomiast zawartość propanu (C_3H_8) kształtuje się na poziomie ok. 20 – 25 % m/m i butan (C_4H_{10}) max. 2% m/m, co sprawia, że suma definiowanych *expressis verbis* w rozporządzeniu 1099/2008 węglowodorów na pewno nie pozwala na stwierdzenie, że propan i butan są głównymi składnikami frakcji pp,
- c) kod CN 2711 14 00 dotyczy takich węglowodorów jak: etylen, propylen, butylen i butadien w postaci skroplonej (z wył. Etylenu o czystości ≥ 95 % i propylenu, butylenu i butadienu o czystości ≥ 90 %). Wszystkie te węglowodory są węglowodorami nienasyconymi, co oznacza, że żaden z tych węglowodorów nie może być uznany jako LPG w świetle definicji podanej w rozporządzeniu 1099/2008.

Ponadto Wnioskodawca stwierdza, że frakcja pp nie może być użyta jako samoistne paliwo do silników o zapłonie iskrowym, gdyż nie spełnia ona wymagań jakościowych przewidzianych dla tego paliwa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) w zakresie parametru: liczba oktanowa motorowa oraz ze względu na dopuszczalną

zawartość siarkowodoru do 5 mg/kg, przy wymaganiach prawnych dla LPG wymagających braku siarkowodoru w produkcji.

Zgodnie z przyjętą przez Prezesa ARM linią interpretacyjną dotyczącą zasad definiowania paliw na potrzeby rozpoznawania obowiązku płacenia opłaty zapasowej, wyrażonej między innymi w decyzji Nr BPI-1/I/16 „...jedynie przywóz przez przedsiębiorcę któregoś z paliw wymienionych w art. 2 pkt 2 lit f – n ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej...”.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny, Wnioskodawca stwierdza, że przywożąc do Polski frakcję pp nie dokonuje przywozu do Polski gazu płynnego LPG spełniającego kryteria definicji tego produktu zawartego w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, dlatego też nie musi płacić opłaty zapasowej od przywozu tej frakcji pp.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstatuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Z art. 2 pkt 2 lit f w związku z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach oraz w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, że **gazem płynnym LPG** jest LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C_3H_8) i butanu (C_4H_{10}) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

Z powyższej definicji paliwa, zawartej w ustawie o zapasach wynika, iż decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu tej ustawy jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest natomiast wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności, o czym była już mowa wyżej, dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu ropy naftowej lub paliw

(art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu § 6 pkt 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. 1806) wynika, iż w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2711 14 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowi tylko oznaczony tym kodem gaz płynny LPG (czyli LPG, którego własności fizykochemiczne opisane są w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia 1099/2008). Oznaczenie danego produktu naftowego określonym kodem w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu jest zaledwie jedną z przesłanek, która musi zostać spełniona aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej. Konieczne jest także by dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizykochemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób.

Przyjmując zatem powyższe domniemanie uznać należy, iż jedynie przywóz przez przedsiębiorcę któregoś z paliw wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. f - n ustawy o zapasach a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, który dodatkowo jest oznaczony jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkuje powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej.

W przypadku zaś frakcji propanowo – propylenowej o kodzie CN 2711 14 00, załączone przez Wnioskodawcę do wniosku dokumenty źródłowe opisujące właściwości fizykochemiczne wskazują, że produkt ten, mimo posiadania odpowiedniego kodu CN, nie jest gazem płynnym LPG, a tym samym nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Z uwagi na to, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w zakresie frakcji propanowo – propylenowej o kodzie CN 2711 14 00, którego specyfikacje zostały dołączone do niniejszego wniosku, uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.